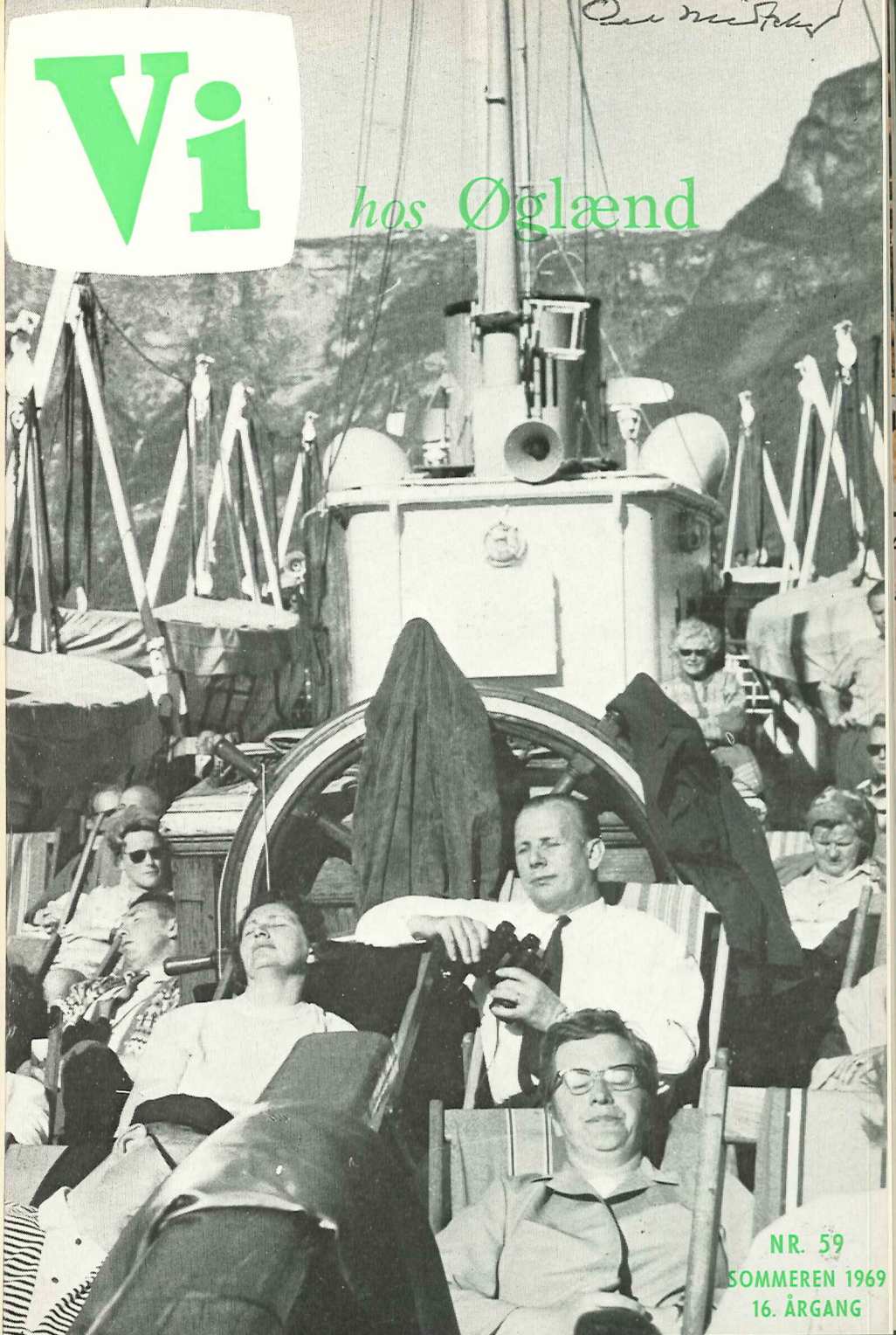

Vi

hos Øglænd

Over med Føl

NR. 59
SOMMEREN 1969
16. ÅRGANG

Tankehorn

*De skrekkelige tider vi lever i,
er de gode gamle dager — om noen få år.*

Forsiden: Fra årets strålende pinsetur. Se side 28-29.

NR. 59
SOMMEREN 1969
16. ÅRGANG

INNHold:

Hva venter vi oss	1
Takk!	2
11 % opp	3
25 nye stipendiater ..	5
Hjelpfondet	6
Firmahyttene	8
Sykkeltest med 10 782 deltakere	9
Ny tekstilbutikk	10
Konsert i Giskehallen	11
Hustrykkeriet	13
Jeg og mitt arbeid ..	16
Trim eller livet	18
Pensjonist	
Sverre Kristoffersen ..	22
Norrønakonferansen ..	25
DBS-klubb i Sverige	27
Pinsetur i sommersol	28
Ø-sport fortsetter seilasen	30
300 000 krankarmer årlig	33
Halvveis til månen på DBS!	36
Personalía	37

Redaksjonskomitéen:

Julie Gimre, Johan Berge,
Andreas Aarskog, Konrad
Dahle, G. Schanche Sand-
ved, Einar T. Omdahl.

HUSORGAN FOR

Jonas Øglænd
AKSJESELSKAP SANDNES

Redaktør: Thorvald S. Øglænd

Hva venter vi oss og hva venter vi på?

Våren oppleves oftest i forventning — en forventning på nye naturopplevelser, fine skoleresultater, og fremfor alt en herlig sommer med en fin, lang og varm ferie. For oss som bedrift er også våren en forventningens og spenningens tid. Grunnlaget for årsresultatet skapes mer enn noen annen tid i året i løpet av noen hektiske vår-uker. Det er da våre kunder så å si gir oss "karakter" for våre prestasjoner. Det er da de bestemmer mer enn noen annen tid av året om de er tilfredse med våre tilbud, modeller, priser etc. Vi har stort sett grunn til å være fornøyet med kundereaksjonen denne vårsesongen, vi har fått omsatt det meste av vår produksjon og må stort sett si oss tilfreds med den måten vi klarte å prognosere markedsmulighetene.

Skal vi så si at med dette kan vi slå oss til ro og være fornøyet? Jo, hva det angår, kan vi for en kort periode si at vi vil være tilfreds og når ferien kommer, vil vi også slå oss til ro for et par uker. Vi har gjort vårt beste og er vel fortjent den ro som ferien gir oss muligheter for, men større oppgaver venter stadig, — nye utfordringer kommer og mange vanskeligheter vil måtte overvinnes.

Mens vi tar ferie drar 3 mann til månen, verden blir med dette en større erfaring rikere, og vi som lever i denne rivende utviklingstid får glede oss over å være tilskuere til enda en eventyrlig hendelse. Ingen tid har som vår gitt så mange opplevelser, aldri har det vært mere å se eller mere å høre.

I vår daglige "dønt" må vi dog finne en mening og et mål på nærmere hold enn månen, og dette kan ofte by på vanskeligheter av forskjellige slag, — idet det daglige, det praktiske og det jordiske blir så ubetydelig i forhold til det fjerne, det abstrakte og det ufattelige.

Jeg ble spurt av en pressemann helt nylig: — «Hvordan kan du utforme et ideal for ditt daglige arbeide som kan gi deg arbeidskraft og harmoni og nød-

vendig sjelsro med alle disse mange spørsmål stadig omkring deg og med det ansvar du alltid har hvilende på deg?» — Mitt svar var dette: — «Ved daglig å bygge inn et fornyet begrep i følgende grunnleggende målsetting: Å sikre bedriften lønnsomhet, å sikre trygge arbeidsplasser for de ansatte, å sikre individuell menneskeverdighet for medarbeiderne.»

Når vi snart drar hver vår vei for noen uker, noen til fjellet, andre til fjorden og ellers utover det ganske land, ja kanskje nesten til verdens ende, ønsker jeg dere alle hyggelige dager, rike opplevelser og sist, men ikke minst, hjertelig velkommen tilbake til arbeidsfellesskapet.

Martin T. Tveit.

Takk!

Jeg har nettopp mottatt Sykkelfabrikens salgsoversikt pr. 31. mai, og ser til min store glede at vi har satt ny rekord. Totalt ligger salget 2½ % over fjorårets på samme tid.

Det er salget på hjemmemarkedet som er økt, mens eksporten ligger på samme høye nivå som i fjor.

Siden jeg ble pensjonert fra 1. juli i år, og selv om jeg fortsetter ennå et år som "arbeidende styreformann" med kontor i Tekstilavdelingen, — vil jeg gjerne, i dette sommernummer av "Vi hos Øglænd", takke hver især av våre medarbeidere for et sjeldent godt og alltid hyggelig og gjvendende samarbeid gjennom en lang årrekke.

Når Sykkelfabrikken gjennom alle disse år har hatt vekst og fremgang, med trivsel på arbeidsplassen, skyldes dette nettopp det teamwork som har vokset frem hos oss gjennom den store interesse våre ansatte har vist, og ved den innsats den enkelte har gjort.

Med økt fritid og sykkelens stadig stigende popularitet både til arbeid og mosjon, står vi i dag foran stigende etterspørsel i de nærmeste år fremover.

Det er nettopp for å stå rustet til denne ekspansjon at utbygging av den nye sykkelfabrikken på Kvål vil bli gjennomført så snart som mulig.

Jeg er overbevist om at med den langsiktige planlegging og den dynamikk konsernledelsen til enhver tid viser, vil Sykkelfabrikken heit ut utnytte de gunstige konjunkturer vi har foran oss.

Jeg vil gjerne benytte denne anledning til å sende en varm hilsen til alle

lesere av Vi, og takke for den interesse de har vist for vårt driftsorgan, og ganske spesielt vil jeg takke for all vennlighet og forståelse som er vist meg personlig gjennom alle de år jeg har deltatt i ledelsen av Sykkelfabrikken.

Jonas B. Øglænd.

11 % opp de første 5 måneder

På tross av at vi i år hadde en uforholdsmessig sen og kald vår helt til utgangen av mai måned, har vårt firmas omsetning de 5 første måneder av året øket med 11 % til 111 mil. mot 100 mill. i det samme tidsrom i fjor.

Denne økningen kommer ikke av seg selv. Det ligger en hard innsats og meget strev og møyebak denne gledelige utvikling. Og det takker jeg alle og enhver for.

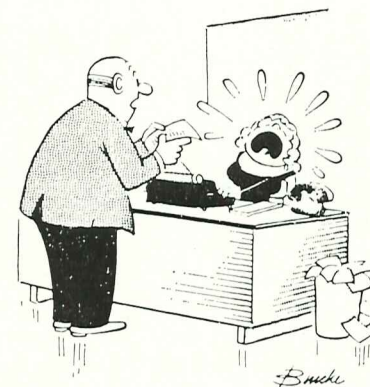
Men det er ikke dermed sagt at det økonomiske resultat blir tilsvarende gunstig. Omkostningene fortsetter å stige. Det er derfor nødvendig at vi viser den største påpasselighet på alle felter når det gjelder utgifter, og at vi blir mer og mer omkostningsbevisste. Det går ikke an å regne med at firmaet er blitt så stort og arbeider så godt at det ikke er nødvendig å være sparsommelig. Det er nettopp det som er nødvendig — og som vil bli nødvendig i stigende grad ettersom tiden går.

Den store ekspansjon som er planlagt for de kommende 4-5 år, vil kreve alt hva vi kan avse av vår fortjeneste til investeringer i bygninger, maskiner og øket drift.

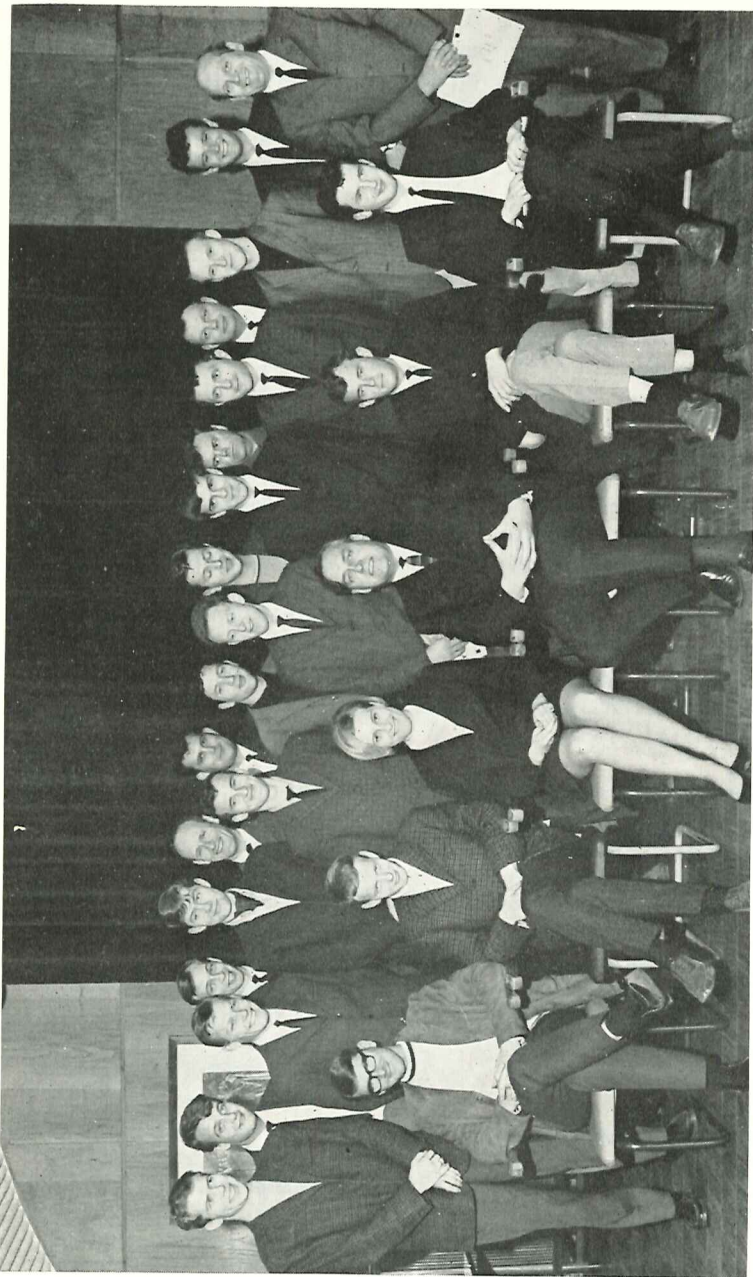
Når dette skrives, har vi hatt deilig sommervær i over en uke. Det lakker mot ferien som vi alle lengter etter. —

Jeg håper at vi får en like så god sommer som i fjor og ønsker alle en gild og velfortjent ferie, rik på avkopping og glede.

Sig. J. Øglænd.

— Jamen, sote frk. Monsen, jeg kritiserer slett ikke Deres stavemåte, jeg sier bare at De har for mange 7-tall i Kristiansand — — —!

Årets stipendiater fotografert sammen med adm. direktør Martin T. Tveit. — Foran f.v.: Kjell Hana, Arne Handeland, Aud Bolme, Martin T. Tveit, Arvid Huseveg og Gustav Torgersen. — Bak f.v.: Roald Eide, Stein Urdal, Jens P. Berg, Ashjorn Svendsen, Ivar Langoik, Dagfimm Wold, Arne Berge, Jobs. Hauge, Richard Ditlefsen, Odd Inge Aase, Svein Are-skjold, Rune Rostrup, Tom Handeland, Torger Odland, Aksel Herigstad, Jan I. Nikolaisen, Birger Bollestad og Sigbjørn Haugland. — Aina Bolstad og Oskar Hagen var ikke tilstede ved utdelingen.

25 nye stipendiater

BREDERE SPEKTER ENN
NOENGANG FØR

Hele 25 nye stipendiater fikk mandag 28. april overrakt sine diplom, og Reidar Skarung kunne med stor glede opplyse at vi aldri før har hatt så mange søkere på ett år, og at det ikke fantes problemer med å få delt ut de 16 000 kroner som firmaets styre stiller til disposisjon.

Årets søknader viste forøvrig at den store overvekt som hittil har vært på den tekniske sektor, er i ferd med å forsvinne. Man kan notere seg at f.eks. Butikkområdet dette året er kommet vesentlig med, og at vi også for første gang har med representanter fra datterselskapene Solakrossen Tekstil og Tekstilbasaren.

I sin tale til stipendiatene tok Martin T. Tveit utgangspunkt i den greske filosof Akrylos' ord for 3600 år siden om at mennesket mer er utstyrt for et liv i en stadig skiftende verden, enn for et liv i en stagnert himmel. «Og vi skal vite», sa Tveit, «at ingen har levd i en verden mer skiftende og inspirerende enn i dag. Mulighetene er større enn noen gang før for å utvikle og nyttiggjøre våre ferdig-

Tom Handeland (til venstre) har utnyttet mulighetene godt de siste årene. Her mottar han sitt 4. stipend av Martin T. Tveit.

heter, så meget mer som vi ennå i dag bare er ved den spede begynnelse — grensene for utviklingen er uhyre langt borte.

Når jeg ser årets stipendiater, er det særlig gledelig å kunne konstatere at vi har fått så stor bredde i spekteret av de ferdigheter som søkes utviklet. Dette er viktig, da vi innen alle våre områder har muligheter for å gjøre tingene annerledes og bedre ved å ta i bruk nye ideer og metoder — og alle disse må ha som sitt utgangspunkt den individuelle ambisjon. Jeg ser det av største betydning at vi får stimulansen av innovasjonen midt iblant oss og til hverdags og frembåret av alle våre medarbeidere. Jeg vil gjerne ønske dere til lykke med den utvikling av ferdigheter som dere har foresatt dere å gjennomføre. Det er meget vesentlig å

følge opp en idé med et fast program for utvikling og det dere har tatt mål av dere for å gjennomføre. Vi skal ellers alltid være klar over at kunnskapens og ferdighetenes byrde er lett å bære, og at denne kunnskapsbyrde i seg selv er det beste grunnlag for en livslang utvikling.»

— — —
Årets stipendiater er:

Svein Åreskjold, Odd Inge Aase, Torger Odland, Roald Eide, Aksel Herigstad, Kjell Hana, Arne Berge fikk 500 kroner hver til teknisk assistentkurs.

Sigbjørn Haugland, Jens P. Berg, Arne Handeland, Rune Rostrup og Stein Urdal fikk 250 kroner hver til teknisk assistentkurs.

Arvid Husveg og Johannes Hauge fikk 2000 kroner hver til kurs ved Bedriftsøkonomisk Institutt.

Richard Ditlefsen fikk 250 kroner til kurs i driftsteknikk.

Oskar Hagen fikk 1000 kroner til kurs ved NKS og Handelshøyskolen.

Tom Handeland fikk 500 kroner til kurs ved NKI.

Dagfinn Wold fikk 500 kroner til kurs i markedsføring.

Asbjørn Svendsen fikk 1000 kroner til dekorasjonskurs.

Aud Bolme fikk 500 kroner til kurs ved Handelshøyskolen.

Jan Ivar Nikolaisen fikk 500 kroner til internasjonalt reklamekurs.

Ivar Langvik fikk 2000 kroner til kurs ved Nordisk Dekoratorsskole.

Gustav Torgersen fikk 250 kroner til handelskurs.

Aina Bolstad fikk 500 kroner til handelsutdannelse.

Birger Bollestad fikk 300 kroner til kurs ved Handelshøyskolen.

SMART LUS

En handelsreisende kom inn i hotellresepsjonen og tok pennen for å skrive seg inn. Idet han gjorde dette krabbet en veggelus bortover skranken. Den handelsreisende trakk seg tilbake, og morsket sa han til portieren:

«Jeg har vært på en mengde hoteller og er blitt bitt av smarte veggelus, men dette er første gang at en er kommet bort for å se hvilket rom jeg får.»

Økning av Hjelpfondets satser

Hjelpfondets styre besluttet 27. mars d.å. å heve sykepengene med kr. 9.00 pr dag. For familieforsørgere heves dagpengesatsen fra kr. 22.00 til kr. 31.00, og for ikke-forsørgere fra kr. 16.00 til kr. 25.00. — De økede utgifter som fondet får i denne forbindelse dekkes av firmaet, og de ansattes tilskudd blir fortsatt kr. 1.05 pr. uke. Denne ordning er gjort gjeldende fra og med tirsdag 1. april d.å.

Hjelpfondets dagpenger blir som før begrenset slik at samlede sykepenger ikke overstiger 90% av nettolønn. Dagpengene utbetales fortsatt i inntil 2 år for samme sykdom. — Vi vil presisere at Hjelpfondet kun yter dagpenger når det foreligger sykemelding fra lege.

Forøvrig vil vi nevne at Hovedorganisasjonenes Sykelønnsutvalg i brev av 3. juni d.å. meddeler at de har godkjent våre nye satser.

Fra årets russetog i Stavanger — nærmere kommentarer er overflødig.

Halvparten av søkerne ville til Mandal!

Når dette leses er de fleste av våre feriehytter allerede fullt belagt for sommeren. Da søknadsfristen gikk ut i skiftet mai/juni var det kommet inn i alt 193 søknader om opphold. Disse søknadene omfattet i alt 855 personer, og et raskt regnestykke forteller da at det gir 4,4 personer pr. søker, så vi må ha lov å tro at hyttene virkelig er blitt de familiehyttene de var tiltenkt å være.

Størst interesse i år knyttet det seg naturligvis til den nye hytten ved Mandal på Sørlandet. I forrige nummer fortalte vi at den første søknaden nådde feriehjemstyret allerede i februar. Søknaden fikk imidlertid senere følge av 85 andre, og nådde ikke opp i loddtrekningen, der 8 søkere ble tatt ut til 8 sommeruker. Æren av å innvie den nye hytten tilfalt Gabriel Auglænd ved konfeksjonsfabrikkens ferdigvarelager.

«Der var stor rift om Mandal?» sier vi til feriehjemstyreformann Arnold Rosland.

«Ja, vi hadde jo regnet med en viss interesse som vel dels også skyldes nyfikenhet, men at det til Mandal skulle bli nesten halvparten av det totale søknadsantall, og dobbel så mange som både til Hellestø og Bergsagel, — se, det hadde vi ikke ventet. Og selv om en del naturligvis skyldes nysgjerrighet, så våger vi likevel ta denne overveldende interessen litt til inntekt for oss. Fordi det formodentlig forteller at vi gjorde riktig da vi valgte å gå utenfor Rogalands grenser. Forøvrig bør det vel også være klart at den nye hytten ikke absolutt behøver

være en "ukeshytte". Nesten all verden har jo nå bil, og med bare tre timers kjøring hver vei burde Mandal bli et alternativ også for weekend-besøk utover ettersommeren og høsten. Fiskemulighetene er jo f. eks. store her.»

«Men vi har jo altså fire tomter til i dette området, når skal de bebygges?»

«Ja, kan du skaffa penga så ska me bygga med ein gong! — Nei, det er nok lenger frem. — Vi må ta en ting om gangen.»

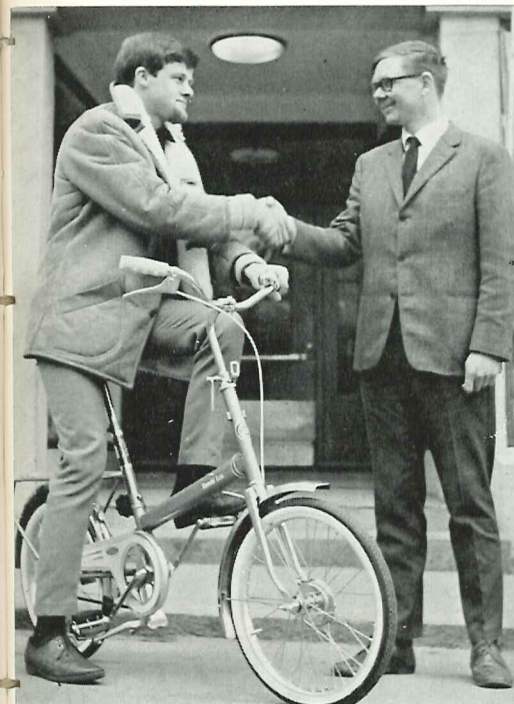
«Andre ting foran sesongen?»

«Vi har sett oss nødt til å forhøye leieavgiftene for hyttene fra 1. juni i år, slik at de nå er disse:

For en familie i en ferieuke ..	kr.	35.00
Tillegg for gjestefamilie	-	20.00
Døgnpris voksne medlemmer ..	-	3.00
Døgnpris barne medlemmer ..	-	1.00
Døgnpris voksne gjester	-	5.00
Døgnpris barne gjester	-	1.50
Weekend		
(minstepris inntil 2 personer) ..	-	15.00
Ved 3 personer eller flere		
betales døgnpris.		
Skoleklasser pr. elev pr. døgn ..	-	2.50
Feriehjemmet i Sirdal for		
2 dagers weekend	-	400.00
— — —		
God tur!		

Sagt

«Hvis jeg ikke får gasjeforhøyelse, forteller jeg de andre at jeg har fått gasjeforhøyelse.»

Erik Green (t. h.) overrekker premien til Ørnulf Kverneland.

Henry Ford skal en gang ha sagt: "Dere kan få mine biler i hvilken som helst farve — bare dere velger svart!"

At den samme Ford hadde et godt grep på masseproduksjonen er det ingen som tviler på — men det er vel ikke mange biler som lages i så mange varianter i dag som nettopp Ford. Det enkleste for Ford ville nok ha vært å produsere bare svarte T-Forder — på samme måten som det mest takknemlige for oss ville vært å produsere bare svarte DBS-er i fire varianter: Dame — herre — pike — gutt.

Så enkelt er det imidlertid ikke. Kundene vil ha farver. Men hvilke farver vil de ha? Dette er naturligvis et spør-

Hvilken farve fortrekker DU?

INTERESSANT SYKKELTEST
MED 10 782 DELTAKERE

mål som i første rekke vår produktplanlegging interesserer seg for, og gjerne vil ha svar på.

I denne forbindelse ble et interessant eksperiment satt i gang her i vår: Publikum skulle selv få si hvilke farver de foretrakk på de nye sykkelmodellene.

8 Kombi Lux-sykler ble lakkert opp i aquamarine, Olympic White, rosa, orange, fiolett, rødt, blått og sportsgult, og dekorasjonsavdelingens folk sørget for at de presenterte seg best mulig i butikklokalene i "Øglænd i Sentrum". Stemmesedler ble plassert i alle kassa-apparatene — og fikk en rivende avsetning.

Da det hele var over satt vi igjen med 10 782 stemmer — etterat alle dobbeltstemmene med stor møyne var silt ut ved sorteringen. En stemmeseddel ble trukket ut, og gevinsten var den sykkelen i den farven som vedkommende hadde stemt på.

Nå vet vi hvilke farver som er mest populære for øyeblikket og vi vet også hvordan de fordeler seg på alder og kjønn osv.

Noe senere ble en tilsvarende farvetest gjennomført hos en av våre svenske forhandlere, Ekstrøm i Ørebro, og det viste seg her at man i Sverige stort sett foretrakk de samme farvene som her hjemme.

Og hvilke farver var det? — Nei, det

Ny tekstilbutikk i Askim

Mandag 5. mai kom et nytt skudd på butikkområdet stamme. Da åpnet nemlig tekstilbutikken i Askim — et trafikk-

vil produktplanleggingens folk ikke ut med, det kommer inn under "planleggings- og utviklingshemmeligheter". Det eneste vi faktisk vet er at den heldige vinner i loddtrekningen, Ørnulf Kverneland fra Tjensvoll, holdt på den sports-gule farven, — og var meget takknemlig for den fine sykkelen han ble overrakt av Erik Green i produktplanleggingsseksjonen.

Men i alle fall må vi vel ha lov å tro at alt heretter skulle ligge vel til rette for en stor sesong — med sykler i de rette farvene.

knutepunkt omtrent midt mellom Oslo og Sarpsborg.

Den nye forretningen har fått en meget sentral beliggenhet i nye lokaler i Askim sentrum, og har en total gulvflate på 500 kvm fordelt på to etasjer. I første etasje er en avdeling for gutter, ungdom og herrer, mens dameavdelingen har fått plass i 2. etasje.

Som butikksjef er ansatt Bjarne Ødegård fra Strømmen, mens de 8-10 damene bak diskene kommer fra distriktet rundt Askim.

«I vår nye butikk har vi ikke de utpregede moteartikler for øye», sier Bjarne Fjeldanger. «Vi vil heller søke å opparbeide en god bredde når det gjelder de artikler folk i distriktet til daglig har behov for.»

Fin konsert i Giskehallen

Tittelen er hentet fra Stavanger Aftenblad mandag 28. april, og den hen-spiller på vårens konsert som vi dagen før gav for firmaets medarbeidere og byens befolkning. Som ved konserten i fjor høst viste det seg å være en overveldende interesse for tiltaket. Billettene som ble lagt ut ble denne gangen revet bort på en snau time, og derfor kunne også Aftenbladet fortelle at "det var med glede og stolthet sosialkurator Reidar Skarung kunne ønske en fullsatt Giskehall velkommen til festkonsert".

Stavanger Symfoniorkester spilte med en kammerbesetning på 30 mann, — i følge kritikerne "et Mozart-orkester som klang ypperlig og gjennomsliktig, og pas-

T. V.: Audun Vagle (Ganddal Pikekor), solisten Eva Knardahl og Bjørn Woll (Stavanger Symfoniorkester) med favnen full av blomster.

set godt til verkene som sto på programmet". — Om Ganddal Pikekor skrev kritikerne at "koret synger med presisjon og balanse, og har en vakker, litt mørkfarvet klang".

Om kveldens solist, pianistinnen Eva Knardahl, het det bl. a.: "Hun er nå rykket frem i aller første rekke blant våre pianokunstnere. Konserten (Beethovens konsert nr. 1) er en perle med klar teknikk og rytmisk driv, og myndighet og kraft paret med varme og inderlighet gav verket et nytt liv i hennes fremføring. Når hun setter i gang for fullt som i slutningssatsen av Beethoven-konserten, river hun alle med. Det er bare å gi seg over".

Anmeldelsene konkluderer med å slå fast at "til slutt var det blomster og takk til de medvirkende ved administrerende direktør Martin T. Tveit, og den store forsamlingen var firma Øglænd meget takknemlig for en stor kveld".

Apropos

«Bare vent! En dag blir jeg først ferdig».

(— «Punch»)

Mange vil nok kose seg over denne beretning, som vi har sakset fra bladet IMPULSER.

Den handler om en rasjonaliseringsek-

spert som overvar en symfonikonsert i Royal Festival Hall. Han gjorde seg følgende refleksjoner:

I lange perioder satt de fire obospillere helt uvirksomme. Antallet bør reduseres og arbeidet fordeles jevnt gjennom hele konserten, så man unngår toppbelastningene. Alle tolv fiolinene spilte nøyaktig samme noter — et unødig dobbeltarbeid. Personalet i denne avdeling bør reduseres drastisk, og man kan i stedet benytte elektronisk forsterker for å oppnå samme klangvolum. Spillingen av 32-dels noter krever uforholdsmessig stor anstrengelse. 32-dels noter er forøvrig en unødig sterk oppstyking og bør forlenges til 16-dels noter, som er mindre krevende og for en stor del kan utføres av elever og billigere arbeidskraft. Enkelte passasjer ble gjentatt. Partituret bør forkortes sterkt på disse stedene. Det er vanskelig å forstå at det tjener noen fornuftig hensikt når hornene gjentar en passasje som strykerne allerede har spilt. Når alle overflødige steder er eliminert, vil konserttiden forkortes fra to timer til ca. 20 minutter, og derved blir også pausen overflødig

Forfremmelser

Gunnar Sandve, press-støperiet, som nå har avsluttet 7 måneders utdanning ved Arbeidslederskolen, er f.o.m. 16. juni forfremmet til nestformann og midlertidig tilsatt som nestformann i sveiseavdelingen.

Ole Olsen er fra 14. april forfremmet til nestformann ved sykkelfabrikkens lagerseksjon. Hans arbeidsområde vil være å lede lagringen og utekspederingen av sykler og mopeder.

Vi har fått eget hustrykkeri

TERJE KNUTSVIK GLEDER
SEG TIL DEN VIDERE
UTBYGGING AV
ANLEGGET

Terje Knutsvik ved offsetmaskinen studerer det ferdige resultat. Øverst i venstre hjørne ser vi trykkeplaten i metall.

Da vi en gang utpå ettervinteren i år averterte etter "hustrykker" og i annonnsen fortalte at vi hadde planer om å etablere eget trykkeri, var det nok en del som litt forbausert rystet på hodet og spurte seg selv om ikke dette ville være å gå over bekken etter vann, og om man ikke ville være mer tjent med å betjene seg av store, erfarne, eksterne trykkerier, — både ut fra en økonomisk synsvinkel og når man tok leveringstiden i betraktning.

Vi retter dette spørsmålet videre til Terje Knutsvik, som siden februar har bestyrt det nye hustrykkeriet som har fått plass i de tidligere laboratorielokalene til Lars Brunes på sykkelfabrikken i Solaveien.

«Spørsmålet kunne nok kanskje med rette vært stilt med en viss skepsis for noen år siden», svarer Knutsvik, — «men etterat det ble konstruert avansert utstyr beregnet nettopp for interne trykkerier,

så vil et riktig dimensjonert anlegg gi vesentlige fordeler både økonomisk og når det gjelder leveringstid.»

«Hvorfor heter det hustrykkeri, angir det i selve navnet en temmelig beskjeden størrelse?»

«Slett ikke. Det kommer simpelthen av at det befinner seg innen huset, og derved også bare har en oppdragsgiver. Det har ingenting med selve størrelsen å gjøre. Et hustrykkeri kan gjerne være — og er det også i mange tilfeller — atskillig større enn mange "profesjonelle" trykkeribedrifter.»

«Kan du forklare ganske enkelt hvordan vårt eget trykkeri arbeider?»

«Vel, en gjennomgang av de forskjellige operasjonene ville nok kreve 3-4

siders tekst, og ville vel også virket svært så innviklet. Meget sterkt forenklet kan du imidlertid skissere arbeidsoperasjonene slik: — Som utgangspunkt har vi en original som gjengir det som skal trykkes. Dette arket blir avfotografert, i vårt tilfelle i et Duplomat kamera. Av den filmen som fremkommer blir det laget en trykkplate i tynt metall. Denne platen er så utgangspunkt for selve trykkingen. Platen plasseres over en sylinder i offsetmaskinen. Ved at denne roterer — og får farve av omliggende gummivalser, avgir den så trykk på en underliggende gummisylinder, som igjen fører trykket over på papirarkene som føres automatisk frem etter hvert som sylinderen roterer.»

«Jojo, det er vel fare for at svært mange vil si javel — nei, men vi kan såvidt vi ser i hvert fall slå fast at det hele går raskt unna?»

«Med toppkapasitet på maskinen kan vi i dag trykke 7 000 ark i timen.»

«Det er mye?»

«Det er ganske godt tempo ja.»

— — —

«Og hvilke oppdrag går det helst på?»

«Nå i innkjøringsperioden fortrinnsvis plankekjøring.»

«Og hva vil plankekjøring si?»

«Det vil si at vi har mye strekarbeider, og det vil igjen si at vi hittil lite har konsentrert oss om billedgjengivelser.»

«Men det begrenser jo utnyttelsesmulighetene vesentlig?»

«Ja, foreløbig så, men vi har da ikke tenkt å stoppe her. Selv om vi hittil i det alt vesentlige har konsentrert oss om oppdrag i forbindelse med skjemaer og liknende, så er det bare fordi vi gjerne vil vinne litt erfaring, lære å gå skikkelig før vi legger på sprang. Men vi kan naturligvis ikke stoppe på dette trinnet. Har vi først sagt A, så må vi være villige til å fortsette alfabetet ut, og på noe

Knutsvik i arbeid med filmen som gir utgangspunktet for trykkeplaten.

lengre sikt må vi håpe gradvis å kunne ta mesteparten av trykkingen ved vårt eget anlegg.»

«Men etter hvert som flere og flere innen huset får kjennskap til mulighetene og fordelene som åpner seg ved dette egne trykkeriet vil det vel være fare for at du vil motta henvendelser og bestillinger fra alle kanter nesten samtidig?»

«Det kunne nok vært en fare, men derfor er også rutine lagt opp slik at bestillinger går gjennom rekvisisjoner fra bestemte kanaler, — når det gjelder sykkelfabrikken gjennom Arne Berge, og for de andre områdene gjennom Odd Refnes.»

— — —

«Du nevnte at vi kunne spare vesentlige beløp ved å ha eget trykkeri?»

«Ja, sier ikke det nesten seg selv. Vi

Aasmund Bøe går av — Odd Isaksen overtar

I forbindelse med at Aasmund Bøe 1. januar 1970 passerer 68 år, og samtidig kan se tilbake på vel 50 års tjeneste i firmaet, har han fra samme dato ønsket å trekke seg tilbake som salgssjef ved sykkelfabrikken.

Hans stilling vil bli overtatt av ek-sportsjef Odd Isaksen som fra 1. januar 1970 forfremmes til marketingsjef, og derved overtar ledelsen av og ansvaret for alle sykkelfabrikkens salgsfunksjoner.

har det mest avanserte utstyr — vi leverer til kostpris. Rent konkret kan jeg nevne at etter de beregninger vi har gjort for f. eks. april måned, så sparte vi i denne måneden 9 200 kroner på de trykksakene vi kjørte i vårt eget anlegg. Og så har vi som nevnt også rent praktisk dette med tidsfaktoren. Dersom det virkelig er påkrevd kan vi effektivere ordres på dagen — selv om vi naturligvis ikke vil at det skal bli noen rutine!»

— — —

Terje Knutsvik kom til oss fra et trykkeri i Stavanger. Han er utlært boktrykker, men han har arbeidet meget med offset også tidligere. Han liker seg godt her i huset, men var forsåvidt heller ikke fremmed for firmaet fra tidligere, oppvokset som han er i Sandnes — og med faren i arbeide i lakkeringen på sykkelfabrikken.

«Jeg trives», sier han, — «og jeg gleder meg til den spennende utviklingen og de rike utfordringene som ligger foran oss i det interne hustrykkeriet etter hvert som vi får bygget det ut.»

Ny systemsjef

Som ny seksjonssjef for "Systemer og databehandling" er ansatt Johan H. Samuelsen jr. Samuelsen er sivilingeniør fra Norges Tekniske Høyskole, og har de siste 6 årene arbeidet som systemkonsulent i International Business Machines — i Oslo og i Stavanger. Han tiltrådte sin stilling hos oss 2. juni.

Minkskinn etterlyses

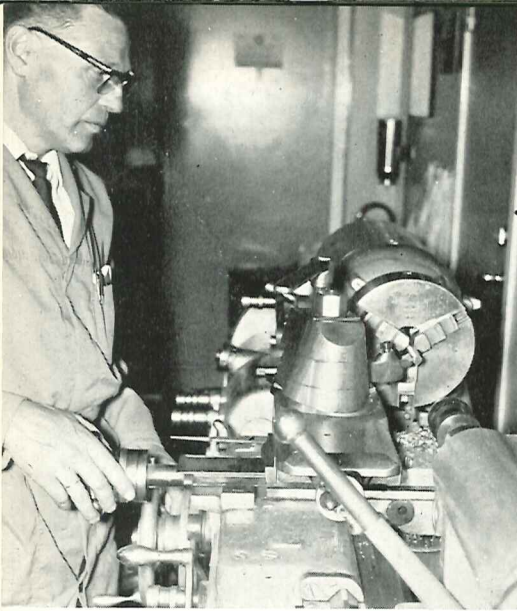
Wally Høivik, i sykkelfabrikkens spisesal i Solaveien, var under festmiddagen i forbindelse med vårt 100 års jubileum i fjor ubeldig nok til å glemme et minkskinn igjen i festlokalene i konfeksjonsfabrikken. — Så hvis noen skulle ha tatt vare på et skinn de ikke selv kjennes ved, så vil Wally være meget takknemlig for å få det tilsendt.

Hva er en konkurrent?

En konkurrent er en kamerat som hver dag og en stor del av natten prøver å finne ut på hvilken måte han skal kunne tilby dine kunder bedre service enn du kan. Han er i virkeligheten mer enn din venn, for han gjør alt for å finne dine svakheter.

Ingen konkurrent er for ubetydelig til at han ikke skal kunne ha betydning for ditt arbeid. Straks kvaliteten på dine varer blir dårligere, da er konkurrenten på plass for å boste fordel av det. Du må aldri undervurdere en konkurrent, tvert om: vær alltid på vakt. Forrettingsverdenens kirkegårder er fulle av firmaer som trodde at konkurrentene var smågutter.

En konkurrent kan være vanskelig å leve sammen med, men det er enda vanskeligere å leve uten ham. Det er nemlig han som holder deg i toppform!

For noen år siden kunne du til alle tider og nær sagt over alt i konfeksjonsfabrikken støte på Lars Andersen, og de som ikke visste at hans arbeid var å reparere symaskiner som sviktet, kunne nok med en viss misunnelse se på denne mannen som "ikkje hadde noge a'ent å gjørr enn å kosa seg mydlå 400 jente heile dagen!"

«Å nei, jeg kommer ikke rundt i fabriken på samme måten nå lenger», sier Lars. — «Her har vært en fantastisk utvikling i arbeidsoppgavene i de siste årene. Da jeg begynte som reparatør i 1947 var vi to mann som delte denne jobben, men i dag har vi hele 6 mann i avdelingen.»

«Hvordan bar det egentlig til at du havnet oppi dette arbeidet — du var jo ved sykkelfabrikken i mange år?»

«Ja, jeg begynte ved sykkelfabrikken allerede i 1935 som 15 åring, og arbeidet i forskjellige avdelinger til jeg i 1946 gikk på yrkesskolen i Saudasjøen. Da jeg kom tilbake ville jeg gjerne inn i me-

jeg og —

kanikeravdelingen, men der var det fullt og så ble jeg midlertidig plassert i motorsykkelreparasjonen. Det var imidlertid bare et år — og så skiftet jeg motorsyklene med symaskinene.»

«Og det har du ikke angret på siden?»

«Nei, slett ikke. Jeg har jo fått være med på en fantastisk utvikling gjennom de siste 20 årene. Da jeg begynte her hadde vi nok en god del spesialmaskiner, men svært mange kunne godt sammenliknes med en hjemmets enkle symaskin. I dag har vi bare spesialmaskiner, den ene mer innviklet og automatisert enn den andre, og med et ganske annet tempo. Mens en vanlig maskin i hjemmet greier 1000-1200 sting i minuttet, så har vi i sømsalen maskiner som greier hele 5000 sting på samme tiden!»

«Hvilke deler er mest utsatt for slitasje?»

«I første rekke griperen som tar tråden av nålen. Den er det ømmeste punktet, og du kan godt sammenlikne den med ankerverket på en klokke.»

«Med henimot 500 maskiner i fabriken, greier dere da ta alle reparasjonene omgående?»

«Vi prøver så godt vi kan, men vi kan jo av og til få så mye oppå hverandre at det ikke går. Som et prinsipp har vi imidlertid fastlagt at en reparasjon mest mulig skal tas på sparket — uansett hva vi ellers er opptatt med.»

Ja, for Lars Andersen har også andre oppgaver å ta seg av. Som arbeidsleder for 5 reparatører skal han ikke bare ad-

(over til side 20)

mitt arbeid

I et av firmaets mange hus er det også gitt plass for en egen blikkenslageravdeling. Denne avdelingen ligger i det såkalte "Nr. 12" ved havnebassenget i Vågenområdet, og den står for alle reparasjoner samt de nyanlegg som en makter å ta. Det forekommer også at avdelingen får oppdrag som knytter seg til produksjonen, som det fremgår av bildet der Svein Øverland er fotografert sammen med en modell, — for tildekking av kjedehjul, skjuling av sammenføyninger av sitterørene, samt plassering av belastningsanlegget for ergometersykkelen.

Svein Øverland er en av fire mann i denne avdelingen. Han har gjennomgått faget fra læregutt på kontrakt og frem til anerkjent fagprøve. Han begynte som 15 åring, og har i dag arbeidet i faget i 12 år, uten at han noen gang har angret på valg av yrke.

«Vi har et godt verksted som får fungere uhindret av gjennomgangstrafikk, og det virker alltid inn på ytelsene. Arbeidet er meget varierende. Vi lager kanaler til alle bedriftens avsuigningsanlegg og foretar alle nødvendige reparasjoner. Når været er laglig og du får arbeide i høyden kan du oppleve mange interessante synsinntrykk. Du opplever byens pulserende liv fra en litt annen synsvinkel, og overalt rundt deg kan du se tegnene på utvikling.»

«Men været er ikke alltid fint.»

«Nei, og når du ligger og kravler rundt på høye tak i ufyselig vær kan du ofte lengte inn til verkstedet og den gode varmen mellom fire vegger. Og ofte kan

du nesten ha inntrykk av at lekkasjer og slikt nesten alltid oppstår i uværsperiodene.»

«Kan ikke arbeide rundt på høye tak være faglig?»

«Det kan det nok, men vi har jo sikkerhetsforanstaltninger som vi i slike tilfeller skal ta i bruk.»

På spørsmål om avdelingen har det nødvendige maskinelle utstyr er svaret ja — til dagens behov. Men på litt lengre sikt kunne det nok være nyttig med et elektrisk sveiseapparat. Det kunne være til stor hjelp under de forskjellige oppdragene.

Øverland har gjennom årene gjerne villet tilegne seg teoretiske kunnskaper, gjennom framhaldsskolen, yrkesskolen og Sandnes Tekniske Aftenskole. Til høsten vil han ta fatt på grunnkurs i VVS-teknikk. Det omfatter 66 studiebreve.

Hans motto er: Uten teori en svakere praksis — og med god praksis en bedre mulighet til utnyttelse av teorien.

KD

TRIM eller LIVET!

OM HELSESPORT OG HELSEARTIKLER

Til v.: Tore Benjaminsen tester Øivind Øglend på den nye ergometeren.

fysiolog i Sverige sier at vår organisme ikke har forandret seg vesentlig siden folk bodde i huler. Den gangen det ikke nyttet å være "sitjande kråga" hvis man ville overleve.

Professor Kåre Rodahl som også er fysiolog, men i Norge, vet også alt om kroppen vår. Han er i likhet med helsedirektøren bekymret over vår passive livsførsel og resultatene av den: «Det må bli populært å bruke kroppen — ikke som nå — å spare den. Kroppen er jo en bruksmaskin.» Vi kunne tilføye at det er en annen viktig del i oss. Den som er avhengig av at alt fungerer som det skal: en sunn sjel i et sunt legeme.

Visste du hvor mange vedlikeholdsbehov du egentlig har? La oss se litt på de grunnleggende gruppene:

1. Kondisjons (utholdenhets-) gruppen. Evnen til å transportere surstoff. Hjerne - kar - lunge.
2. Styrkegruppen. Muskel - sene - ben.
3. Leddbevegelighet ("kulelagrene").
4. Koordination. Teknisk evne. Riktig kroppsbruk.

Dessuten kan legges til et psykologisk punkt: Utvikling av motivering (vilje til selvprøvelse).

M.a.o. nytter det ikke å vite om de forskjellige behov hvis man ikke gjør noe med det i praksis. Syke og handicappede personer er ofte motivert. For dem er det viktig å bli bedre eller helt friske. I mellomtiden blir levestandardsmenneskene stadig dårligere. Er det i det hele tatt noen som ikke er mere eller mindre handicappet? Går ikke "halve nasjonen" rundt med dårlige rygger fordi vi beveger oss for lite, sitter og går feil og fordi muskulaturen som skulle hjulpet ryggraden er svekket?

Mavemuskelaturen kan vi nesten ikke snakke om. I hvilken grad fører mangel på den til sirkulasjonsbesværigheter, nedsenkning av indreorganer, utvikling av feilaktig åndedrett. Og på toppen av det hele — ektefellens og sin egen misnøye med livlinjen!

Det er et annet stikk-ord som bør huskes for fysisk og psykisk god helse. — Det heter *balanse*. Vi kan også si jevn rytme. Vi lever i en dualistisk verden der vi pendler mellom to poler i alle forhold: Dag - natt, bevissthet - søvn, glede - sorg, aktivitet - passivitet.

For det siste gjelder det da at jo mindre fysisk innsats vi gjør i vårt arbeide, jo mere må vi kompensere dette med trening eller vedlikehold i fritiden. Vi må beholde balansen, bruke maskinen.

Hva kan så gjøres? Fra samfunnets og myndighetenes side sett. Fra individenes side. Fra Sykkelfabrikken.

Det ventes en enorm økning i omkostningene innen sykesektoren. — Samtidig vokser forståelse og innsatsvilje for at meget mere må gjøres av forebyggende helseinnsats. Da skulle behovet for helsebredende på lang sikt bli mindre av seg selv.

Hver enkelt — hva vil han? — En FAKTA-undersøkelse — Norge i miniatyr — viser at ca. 90% anser det som "meget viktig" eller "nokså viktig" med en eller annen trimaktivitet.

Men (hele befolkningen over 15 år) ble også spurt om hva slags trim som ble drevet. Nedslående var det at en tredjedel ikke hadde foretatt noen slik aktivitet i det siste året. Av dem som var aktive utgjorde turgåerne den største gruppen. Mange av disse går nok i et heller make-lig tempo og kortere strekninger. Kanskje turgående burde hatt en trim-aktivitet til? F. eks. en av de andre viktigste gruppene — skiløping, sykling, svømming og gymnastikk/trim.

Hva kan vi gjøre mer?

På Sykkelfabrikken har vi drevet med sommerens helseport nr. 1 — *sykkeelen* — i hele dette århundre. Sykling gir bedre kondisjon, kraftigere muskulatur, større leddbevegelighet og i visse hense-ende oppøvelse av koordinasjonen. Her i firmaet gjør vi virkelig en fin innsats for folkehelsen. Men bilparken utenfor fabrikken øker!

Våre stasjonære helseprodukter har slått godt an — ergometer 970, mosjons-sykkel 960 og Mosjonette-stativet for vanlige sykler. De nye modeller kommer snart på markedet. En ergometer — 990 — er utarbeidet sammen med forsker, cand. real Lars Hermansen ved Arbeidsfysiologisk Institutt og en av våre fremste designere, Thorbjørn Rygh. Det er et medisinsk-vitenskapelig kondisjons-test-apparat som er en verdensartikkel og som i fremtiden godt kunne finnes i et amerikansk fysikalsk institutt, en syd-europeisk idrettsklubb, en afrikansk skole, eller et japansk sykehus, og på alle ver-

Vi dør for tidlig. Helsedirektøren kom med en alarmerende melding på en helse-sportkonferanse forleden. Gjennomsnittsalderen øker ikke lenger, den går tilbake. For første gang. Hjerne-kar og lunge-sykdommer og andre "nye sykdommer" sørger for det. Levestandard er den nye busemannen. Den vi alle lever for, men som vi altså dør av. Med mindre vi gjør noe med det. God mat og godt drikke er ikke løsningen. Bil, TV og sofa hjelper heller ikke. Tvert imot.

Docent Per Olof Aastrand som er

dens hav ombord i skipene. Denne modellen vil passe i alt kollektivt bruk og i større hjem. Den er selvfølgelig samtidig en mosjonssykkel. Et ekstra poeng er kalorimeteren som viser på et telleverk hvor mange kalorier som forbrukes mens man trækker! Ergometeren er patentanmeldt og mønsterbeskyttet.

En liten modell — mosjonssykkel 950 — passer godt for familiebruk selv i små leiligheter og for, om ønskelig, plass i et standard skap. Den er robust og gir anledning til fin trim for hele familien fra 7 år og oppover. Leveres med speedometer og kilometerteller.

En liten ergometer vil også komme — nr. 980. Den er bygget som 950, men med test-kondisjonsutstyr som viser nøyaktigere verdier. — Passer utmerket der prisen er avgjørende i forhold til den større ergometeren eller der plassensynet spiller en stor rolle. Mange steder vil det være behov for flere ergometere (avvikle tester hurtigere hvis mange folk). Da passer 980 bra. Den er samtidig en fin mosjonssykkel. Utstyrt med kalorimeter, speedometer og kilometerteller.

FAKTA-rapporten viser at mange tenker å skaffe seg stasjonære sykler/testere. Særlig her i de nordiske land med lang snerik, kald og mørk vinter vil trimming og testing innendørs få stor betydning. Med de nye modellene vil sykkelfabrikken være i stand til å gi mennesker i mange land et godt trimalternativ hva enten friske, syke eller handicappede.

Sverige ligger langt fremme i utviklingen, både i levestandard med tilhørende helsesyntoner og salg av trimapparater. — Docent Aastrand spår at i 70-årene vil den "stora driven" komme når det gjelder forebyggende helseinnsats. — Den vil sikkert også komme i de nordiske land. Sykkelfabrikken vil forberede seg på denne utviklingen og bidra med helse-

produkter hva enten det gjelder sykler for bruk ute eller inne, ergometeren eller andre nye produkter som kan gi oss flere mosjons- og treningsmuligheter. Gå igang. Husk — det gjelder livet! Et sunt liv!
ØØ

(JEG OG MITT ARBEID)

ministrere reparasjonsarbeidet. Han og hans folk har også oppgaver i forbindelse med konstruksjon av nye hjelpemidler etter skisser fra arbeidsstudieteknikerne og arbeidslederne i salen. Og dessuten går mye tid til å holde det store delelageret komplett.

— — —
«Tidligere var du kjent som en ivrig radioamatør i fritiden?»

«Vel, jeg har fremdeles lisens og apparater, men andre interesser har overtatt nå. Vinterstider tar jeg helst skiene fatt, og nå har jeg fått meg egen båt — så det gjevste akkurat nå er fisket.»

«Blir det noen fangst da?»

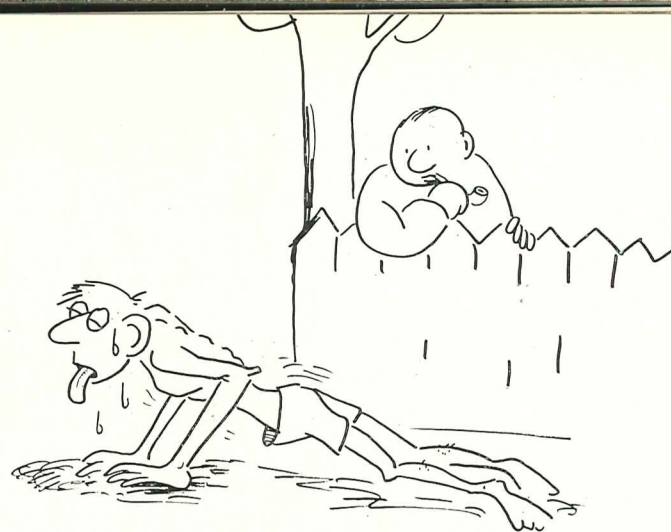
«Ja, Godtfred Aanestad og jeg var ute i går kveld — og vi tok da 30 kilo.»

Båten er ellers også utstyrt for turkjøring og overnatting, så hvis været nå er like fint som da vi hadde denne lille praten med Lars i midten av juni, — ja, da er han sannsynligvis nå ferdig med å gjøre klart skip for feriekryssing i Høgsfjorden og Lysefjorden!

tsø.

★
En riktig streber sover ikke — han besvimer en gang imellom.

★
En tøffelbelt er en mann som vet hva hun vil.

Malapropos trim eller livet

Jeg merket det først på naboen min. Han hadde fått slapp holdning og begynnende alderstillegg under beltet. Da jeg skulle overbevise meg selv om at jeg fremdeles var i fin form, fortalte speilet at jeg så ut som om jeg var 42 år.

Det var forferdelig.

Min bustru merket min nedstemthet og trøstet meg. Det er da ikke så farlig, mente hun, du fylte jo 42 år i oktober.

Det var grusomt.

Jeg kjøpte treningsoverall og låste garasjedøren.

Så begynte treningen. Jeg løp, hoppet, kastet, falt, bante og svettet.

Det var grusomt.

Aldri mer skulle jeg ligge på divanen, aldri mer skulle jeg kjøre bil, aldri mer røke sigaretter, spise store middager, drikke øl, spise kaker, drikke kaffe eller se på Dagsrevyen i Fjernsynet. Jeg la opp en ny, sunn diett:

Til frokost hadde jeg et glass appelsinsaft, A-B-C-C¹-C²-D-E-F og G-vitaminer, tran, taremél, ølgjær og 27 knebøyinge.

Til lunsj et stykke grovbrød med geitost, og til middag et hodekål og fire gulrøtter og av og til et glass vann.

Spør om jeg merket det!

Naboen min merket det også. Selvfølgelig så han alle treningsapparatene mine i hagen, men han så også på min veltrente kropp. Hjerter hadde fått en kapasitet som ikke kan beskrives, men jeg var fremdeles noe stiv i lårmusklene. Medaljer fikk jeg også, hvis jeg kunne fortsette slik, ville jernverket komme til å gå med overskudd.

Til slutt var det ikke et minutt på dagen hvor jeg ikke var engasjert i fysisk trening. Jeg skulle ha en sterk og smidig kropp. Jeg skulle bli så kjerne-sunn og frisk, at jeg til slutt skulle kunne overvintre i Vistehåla, uten TV-apparat. Jeg skulle bli sunnheten selv!

Tidlig en dag da jeg skulle stå opp for å ta mine knebøyinge og gå på jobben, var jeg død.

Naboen min var i begravelsen.

Han er gift med min tidligere bustru nå. De skal på bryllupsreise i min bil.

Våre pensjonister:

Fra Stangelandslunden til Israel og Balestrand i Sogn

SVERRE KRISTOFFERSEN
HAR AKTIVE DAGER

*T. v.: Kristoffersen i hagen —
blant de kraftigste jordbær-
plantene vi har sett.*

Da vi besøkte pensjonist Sverre Kristoffersen i Stangelandslunden kom vi midt opp i fruens hektiske forberedelser til avreise til Bodø for å delta i årsmøtet til Nasjonalforeningen for Folkehelsen. Kristoffersen selv var for ikke lenge siden kommet hjem fra langtur til Israel, og så snart fruene er tilbake fra Bodø, drar han sin vei til Balestrand i Sogn for å hjelpe datteren som bor der. Ingen latskap der i gården nei, — alltid noe å henge fingrene i eller foreta seg.

Men tilbake til Kristoffersens Israeltur, den opplever han daglig om og om igjen i tankene. Reisefølget besøkte Jerusalem, Betlehem, Jeriko, Dødehavet, Genesaret-sjøen, Kapernaum og fulgte Jordandalen videre. En del av utfluktene gikk også til områder som ellers var mer og mindre stengt på grunn av krigen, men ved hjelp av velvillighet fra myndighetene og en

flink guide ble turene gjennomført helt ut.

Det er ellers ikke første gangen Kristoffersen er ute og reiser. Han bodde således i USA i seks år fra 1916 til 1924 — Under første verdenskrigen var han vervet soldat, og han sto for tur til å dra til fronten i Europa da fredsslutningen kom. Kristoffersen hadde tenkt alvorlig på å slå seg til for godt i USA som amerikansk statsborger, men så sviktet farens helse, og han fant det nødvendig å vende hjem igjen. Senere ble tidene etter hvert dårligere, og han fant ingen grunn til å dra over Atlanteren igjen.

Her hjemme var også arbeidsplasser mangelvare, — men Kristoffersen mistet ikke motet. Han fikk kjøpe noen mål jord av sin bror. Her satte han opp bolig og grisehus, og drev med oppdrett av griser, ved siden av at han reiste rundt

på husene og solgte sild og andre ting, som tilsammen gav en noenlunde levevei.

I 1930 kom han så inn ved kraftfor- og kunstgjødselavdelingen hos Jonas Øglænd i sesongen, mens han resten av året hadde sesongarbeide i mursteinen hos O. C. Østraadt.

Så i 1931 begynte han sin lange arbeidsdag ved sykkelfabrikken. — Han startet som sveiser og var i 18 år i sveiseavdelingen før en belastningssykdom satte en stopper for det. I noen måneder arbeidet han så i poleringsavdelingen, men da denne avdelingen stort sett opphørte i og med at vi gikk over til blankforniklingsmetoden, fikk han tilbud om jobb i en av sprøytelakkeringsboksene, og her fortsatte han helt til han gikk av ved aldersgrensen i 1967.

«Vi var opp til 7 sprøytelakkerere i arbeide, men dette ble redusert til 2 mann da vi gikk over til automatisk elektrostatisk sprøytelakking.»

Arbeidet i lakkeringen kunne nok ha

skadevirkninger, men Kristoffersen var aldri plaget av noe, kanskje i første rekke fordi han alltid var påpasselig med avsuingskanalene og deres funksjon.

«Hvor likte du deg best i fabrikk?»

«Sveisearbeidet var vel kanskje det jeg hadde mest glede av, men lakkeringsavdelingen var også en trivelig arbeidsplass med en veldig god kameratslig tone.»

Da vi kom på besøk var Kristoffersen svært interessert i å vise oss det store jordbærstykket med blomstrende Senga Senganis, — kraftigere planter enn vi nesten kan huske å ha sett. Det var tydelig at han frydet seg i hagen, og det var med sorg han viste de kraftige ripsbærbuskene han hadde måttet fjerne på grunn av utøyangrep.

«Ikke det», sier han, «de var nå forresten så gamle at de vel nesten hadde gitt sitt. Og enda har jeg både hagebær, frukttrær, grønnsaker og poteter, som alt trenger tilsyn og stell. Så jeg har nok å henge fingrene i.»

Og når fruene er ute i sine mange sosiale gjøremål — som i vesentlig grad dreier seg om helse spørsmål, — ja, da overtar Kristoffersen selv som husmor.

Ellers forsvinner dagene i en evig strøm. Kristoffersen har sett år etter år gli forbi, og han mener selv at det viktigste for et rikt liv er å ha en god helse, glede ved selve livet, og alltid være forberedt på hva som kan hende.

Kristoffersen var fagorganisert i over 30 år, og han vil gjerne ved denne anledningen sende en hilsen til sine mange arbeidskamerater i fabrikk. Mens vi på vår side trekker oss tilbake med de beste ønsker om alt godt i en hektisk pensjonisttilværelse.

KD

T. v.: Kristoffersen og fruene ved kaffebordet hjemme.

Ca. 250 deltakere fylte Atlantic Hall under den første konferansen.

Norrønakonferansen:

"Vellykket tiltak som bør følges opp"

Fra jubileumsmarkeringen i fjor vil de fleste huske at vårt firma gav Sandnes Handels-, Håndverk- og Industriforening 150 000 kroner til et "Informasjonsfond for industri og handel", og at det i statuttene for gavebrevet bl. a. het: "I den utstrekning det er mulig bør fondet bidra til å skape et fast mønster omkring en næringslivskonferanse forlagt til Rogaland. Denne skal så langt det er mulig utvikles til en internasjonal plattform, hvor alle forhold som er vitale for næringslivets utvikling og stabilitet tas opp."

Til styre for Informasjonsfondet ble valgt Martin T. Tveit, formann, Audun Schanche Olsen (SHHI), varaformann, John R. Vikøren (STI), styremedlem, og varamennene Leif Hoven (SHHI), Toralf Puntervoll (STI), og Alf Tengs-Pedersen, — med Thorvald S. Øglænd som fast sekretær.

Den første konferansen ble avholdt i Atlantic Hall fredag 18. og lørdag 19. april. Programmet for konferansens første dag omfattet et foredrag av riksdagsmann Sven Wéden, lederen for det svenske Folkpartiet, med tittelen "En analyse av de nordiske lands økonomi — likheter og ulikheter", og deretter en estradebatt over emnet "Hvilke utviklingstendenser øyner vi i nordisk næringsliv, og hvordan kommer disse til å påvirke situasjonen for de ansatte — samfunnet i alminnelighet, og samarbeidet i Norden?" Denne debatten ble ledet av presidenten i Norges Industriforbund, direktør Reidar Kaarbø, og deltakere i panelet var industriminister S. Walter Rostoft, riksdagsmann Sven Wéden, sjefdirektør Erik

Brofoss og forskningssjef Odd Aukrust.

På konferansens annen dag holdt Martin T. Tveit foredrag om "Næringslivets ansvar og mulighet i dannelsesprosessen av et teknologisk dominert samfunn", — direktør Sjur Lindebrække behandlet "Begrepet kredittverdighet — det gamle og det nye — vurdert ut fra den aktuelle situasjon i næringslivet", — mens dosent Einar Thorsrud tok for seg emnet "Ansatt — arbeidsplass — industrimiljø. Hva bør den ansatte kjenne til om sine omgivelser?"

250 innbudte deltakere fra inn- og utland fylte Atlantic Hall de to dagene. Konferansen var også gjenstand for stor oppmerksomhet i våre massemedia. Det var intervju med styreformannen i Fjernsynet, radioen hadde to sendinger over riksnettet, og aviser og tidsskrifter offentliggjorde i alt 23 000 spaltecentimeter.

— — —
En del av pressen kommenterte også konferansen:

Under tittelen "Norrønakonferansen ble en stor suksess" gjenga Stavanger Aftenblad bl. a. direktør Fritz Riebers ord: "Jeg tror ikke jeg noen gang i løpet av så kort tid har hørt så mange interessante foredrag med så stort utbytte på så mange områder. Vi har fått dette på et glimrende initiativ og vår response må nå være å la disse informasjonen gå videre. Disse spørsmål burde bli gjenstand for en kontinuerlig debatt."

Norges Handels- og Sjøfartstidende skrev i en lederartikkel bl. a.: "Den første Norrønakonferansen i Stavanger ble et arrangement som Jonas Øglænd A/S har

all ære av, og som må ha gitt mersmak både for «Informasjonsfondet for industri og handel» og for deltakerne. Det kunne allerede på det første møte konstateres at man hittil har savnet et forum som dette hvor man etter forbilde av Aros-mässan i Sverige, tar opp sentrale, næringspolitiske emner til debatt.»

Farmand skrev bl. a.: »Forrige uke ble der arrangert en meget interessant konferanse i Stavanger under navnet Norrønakonferansen», og gjengav også direktør Fritz Riebers uttalelse.

»Norges Industri» skrev under titelen »Vellykket tiltak som bør følges opp», bl. a.: — »Norrønakonferansen, som ble holdt for første gang i Stavanger for kort tid siden, representerer noe nytt i norsk samfunns- og næringsdebatt. Den vellykkede avviklingen som dette første

arrangementet fikk, og den meget positive reaksjonen som kom fra mange hold, bør utvilsomt også stimulere arrangørene til å fortsette med det prisverdige tiltaket. — En konferanse av denne art fyller utvilsomt et behov.»

»Morgenbladet» kommenterte bl. a.: »Denne store konferanse der nær sagt alt som teller i Rogalands næringsliv, fremtredende representanter for distriktets myndigheter og arbeidslivsorganisasjoner møttes med ledende politikere og industrifolk fra Sverige og Norge — i alt 250 mennesker — ble en enhetlig opplevelse fordi alle foredragsholderne og debattantene — på en unntagelse nær — var opptatt av medmenneskelige problemer, av forholdet mennesker i mellom i det teknologiske samfunn vi nå aner omrisset av.»

Direksjonssekretariatet

I forbindelse med opprettelse av et permanent direksjonssekretariat er som direksjonssekretær og ansvarlig leder ansatt Anne A. Fotland. Hun begynte hos oss 19. mai, og kommer fra Sveits hvor hun har vært ansatt i Findus International i ca. 8 år. En del av denne tid har hun også arbeidet for Findus i England.

Direksjonssekretariatet kommer etter hvert til å arbeide som et felles sekretariat for direksjonen, men blir i første rekke et sekretariat under administrerende direktør.

Journalisten til hushjelpen som hadde vunnet 100 000 i tipping:

«Og nå skal De vel unne Dem en riktig fin sommerferie?»

«Nei, jeg tror jeg reiser til Mallorca som vanlig.»

— Skal vi gjøre frakken kortere blir vi dessverre nødt til å ødelegge lom-mene . . .

DBS-klubb i Sverige

Sykling blir stadig mer populært i Sverige, og vi kan se tilbake på en meget markant økning i DBS salget de siste årene. I dag kjører over 250 000 svensker på sykler fra Jonas Øglænd.

Vår suksess i Sverige skyldes ikke minst at vi har en meget solid stamme fagfolk, ca. 500 fordelt over hele Sverige, som selger DBS.

En av de mest aktive er Nils Persson Cykelcentralen, Kristianstad. Han har bl. a. vært med på å starte en DBS-klubb. Klubbens formål er å drive mosjonsidrett på sykkel og kravet for å bli medlem er at man kjører DBS.

DBS-klubben i Kristianstad teller i dag ca. 50 medlemmer. Disse deltar så ofte

som mulig i de forskjellige mosjons-sykkellunder som arrangeres i distriktet. En god del av klubbens medlemmer deltok også nylig i »Ringsjøen rundt» som er ca. 15 mil. 5-6 av medlemmene vil også delta i »Vättern rundt», en sykkel-tur på hele 32 mil.

Initiativtageren til klubben var Otto Eriksson, en aktiv idrettsmann som ikke går av veien for å legge ut på de største kondisjonsprøver. Eriksson presterte bl. a. å sykle fra Skåne til Sälen, — delta i »Vasaloppet» og sykle tilbake til Skåne. Denne bragd ble selvfølgelig utført på en DBS-sykkel.

Det var i Sverige — hva med DBS-klubber i Norge?

Strålende vær — vakker
natur — god mat —
hyggelige mennesker —
kort sagt —
DRØMMETUR

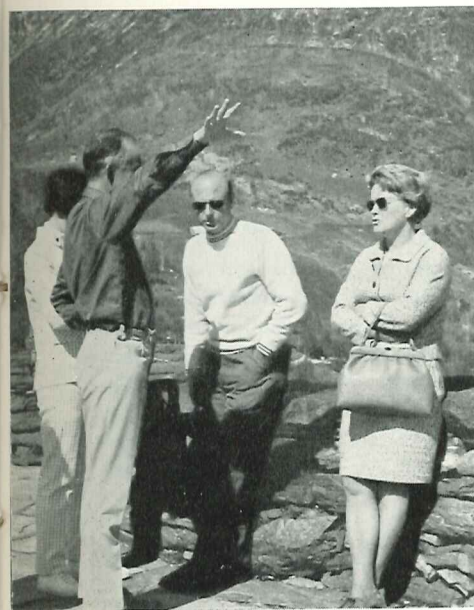
Pinsetur i fin sommersol

Hei på deg!

På Flåm innløp telegram-
hilsen fra Martin T. Tveit,
som gledet seg «liksom det
må glede dere, at været er
pent, havet stille og breene
glitrende. God forsettelse
på pinseturen».

— Og dagen etter mottok
Tveit postkort fra Stalheim:
«Hei på deg! — Hjertelig
takke for telegrammet! Hil-
sen fire som sitter på hotel-
let i Flåm og er godt i
stemning.»

Ø-Sport fortsetter seilasen

Selv om sne og kulde forlengst har forlatt oss til fordel for stekende sol og knusk tørre skogbunner, skal vi ta en titt på hvordan det gikk med våre trimmerenn i vinter. Som de fleste husker var Ø-Sport en av Norges 26 deltakere i landskamp mot Sverige. Skilandskampen gikk ut på at flest 5 km ble tilbakelagt i tidsrommet 1. januar — 30. april 1969. Hver 5 km som ble tilbakelagt gav, for Norges vedkommende 1,3 poeng.

Inntil vi fikk landskampresultatet fra Sverige, trodde vi faktisk at det var gjort en relativ brukbar innsats i gamle nor Norge. Men da telegrammet fra Rikskorpen (det samme som Norges Bedriftsidrettsforbund) forelå var det en regulær knock out. — Nok om det, sluttresultatet av Skilandskampen Norge — Sverige ble:

Sverige 724 541 poeng

Norge 208 624 poeng

Rent nasjonalt gjorde vi det meget godt både som klubb og krets. Klubbmessig ble vi nr. 2 i Rogaland og ble sammen med Braathen SAFE innstilt til Texaco Ærespris. På landsbasis gikk det enda bedre. Av landets 26 kretser som deltok kom Rogaland på en meget hederlig 6. plass. Bak oss på lista har vi gode gamle skikretser som Telemark, Hedmark, Trondheim, Gudbrandsdal og Oppland.

Individuelle prestasjoner

Som før nevnt seiler Ø-Sport i medvind, og i den senere tid i sterk medvind. Vi er representert i de fleste aktiviteter arrangert av bedriftsidrettslag som aktive

idrettslag. Ikke bare er vi med, men vi gjør det også bra. Tildels meget bra!

Ser vi på utdragene fra resultatlistene har Ø-Sport meget representative utøvere, og det over hele linjen av aktiviteter.

Aller først en gratulasjon til Ø-Sports sekretær Oddbjørg Ravndal! Etter minimal trening, p.g.a. manglende treningsmuligheter, gikk hun til topps i årets NM i bowling for kvinner. Hun er i sannhet ikke representativ for han med alpelua i innledningskapitlet.

Av enkeltprestasjoner ellers nevner vi Torolf Sundes 1. plass i kl. IV i Braathen SAFE O-løp ved Ålgård 10. mai, Tore Benjaminsens 5. plass i kl. III og Leif Hetland og Halvor Halvorsen 7. og 8. plass i kl. II i samme løp. Lagmessig ble vi nr. 3.

I mosjonsløpet 1969 som ble arrangert på Forus av Forus Fly gjorde igjen Torolf Sunde sine saker bra og tok en klar 1. plass i kl. IV.

31. mai arrangerte Ø-Sport ved sin Friidrett / Orienteringsgruppe O-løp i Melsheia. Som ventet gjorde vår nye gruppe seg sterkt gjeldende både arrangementsmessig, og kvalitetsmessig individuelt. Tore Benjaminsen og hans stab har all ære av "innvielsesløpet".

Torolf Sunde som går igjen til det rent "kjedsommelige" på 1. plassene hadde heller ikke her noen konkurranse i kl. IV. I klasse kvinner sørget Ruth Lima for at seiren ble i "huset". Videre ble Kjell Skjørestad nr. 2 i klasse I. Halvor Halvorsen nr. 4 i klasse II og Tore Benjaminsen nr. 9 i klasse III. Lagmessig ble vi her nr. 3.

Fra håndballkampen mot Kverneland som vi vant 12-9. Våre spillere (i hvitt) er f. v.: Magne Stokka, Nils Arne Jensen og Odd Steira.

Under o-løp som vi arrangerte i Melsheia 14. juni var 45 deltakere med. Løypa var på 6 km med 7 poster, og "våre" plasseringer ble: kl. I - annenplass ved Kjell Skjørestad, kl. II - sjetteplass ved Halvor Halvorsen, kl. III - åttendeplass ved Leif Hetland, og kl. IV - førsteplass ved Torolf Sunde..

Damene våre har for vane å bli mer og mer dominerende. Det være seg bowling, ski, skyting, håndball og nå sist og ikke minst terrengløp!

Denne dominansen kuliminerte foreløpig i KM i terrengløp. De gjorde med andre ord rent bord og tok de fem første plassene med Sigrund Haga på topp og resten av kameratklikken, Grethe Ulven, Ruth Salomonsen, Dagmar Sørbø og Anny Skjøveland, på de neste plassene. Så langt individualistene!

Hva tusler så våre lagidretter med?

De ligger ikke tilbake for overnevnte selv om de løfter i flokk. Lagidrett er som kjent samarbeide i ordets rette forstand, og det kan for tiden håndball- og fotballfolket. De høster også i flokk, og foreløpig har herrelaget i håndball sekken full. Det vil si bare seire. Stort dårligere gjør ikke damehåndballen det

heller. De har en uavgjort og resten seire. Felles for begge: de leder sine respektive divisjoner.

Fotballspillerne hadde litt trouble innledningsvis i sesongen, men i dag fortsetter de der de slapp i fjor. Vi har også et "Strømsgodset" resultat å skilte med. Et lag sammensatt av spillere fra Tekstilen gjestet Adelsten-Jensen A/S, Oslo. At de smelte i vei med et 7-0 seier var kanskje ikke taktisk rent handelsmessig klokt, men ordre fikk være ordre når kula lå på vrsta og kruttet var knasende tørt. Salgsavdelingen får bære over for denne ene gangen. — Det var gresset på Ullevål sin skyld alt sammen!

Mens vi er inne på krutt

Skytterne har tatt en etterlengtet ferie. Og det har de såmen fortjent! Deres propagandastevne med ca. 150 deltakere fra hele konsernet fortjener all honnør. De uinnvidde i skytingens mysterier fikk en grei og lettfattelig instruksjon av karene Torleif Sagland, Arne Uthaug, Oskar Bergstrøm m. fl.

Som ved de fleste stevner ellers skjedde det jo en del pussigheter også under dette stevnet. Blant annet han som spurte om man skulle holde pusten i det blinken

Vårens fotball-lag. Foran f.v.: Johs. Anda, Gunnar Lura, Egil Rovik, Per Ø. Steen, Nils A. Jensen. Bak f.v.: Arvid Eikeskog, Karl Bore, Bjarne Grude, Kjell Aambakk, Jakob Soma og Bjarne Nevland.

var i siktelinja og avtrekk skulle gjøres. Han fant hverken siktelinja eller blinken, men pusten holdt han trofast i et kramaktig håp om engang å finne den. Det eneste som til slutt hjalp han tilbake fra de nære evige jaktmarker, var munn-til-munn metoden.

Vel Sagland! Vi tror du utvider din skytterstall betraktelig fra høsten av.

Som også vi har noe på hjertet — er også sykling en hjertesak.

I dag blir vi sykere av for mye mat og for lite anstrengelse enn vi før ble av for lite mat og for mye anstrengelser. Med andre ord: Velstand føder sykdommer.

Som et ledd i vår Trim-serie vil Ø-Sport fra høsten legge opp en del trimløp på sykkel. Det er meningen å få beskjefte hele familien og vi tar i første omgang sikte på korte løyper hvor forskjellige aktiviteter skal utføres.

— Hvorfor akkurat sykling?

Fra før av har Ø-Sport 7 forskjellige interesseområder, men det viser seg at vi på langt nær ikke når så mange av våre ansatte som vi mener er rimelig. På den annen side er sykling en meget rimelig helsemessig investering. Det er jo rent skammelig at folk som bor noen hundrede meter fra sin arbeidsplass, setter seg inn i bilen og kjører på 2. gear (fordi man nær sagt ikke får tid til gearskift) fram til sin arbeidsplass.

O. H.

Nå kan vi lage 300 000 krankarmer årlig!

En av de viktigste komponenter i en sykkel er vår velkjente krankarm. Det stilles store krav til styrke, toleranse og sammenpassing, materiale, osv.

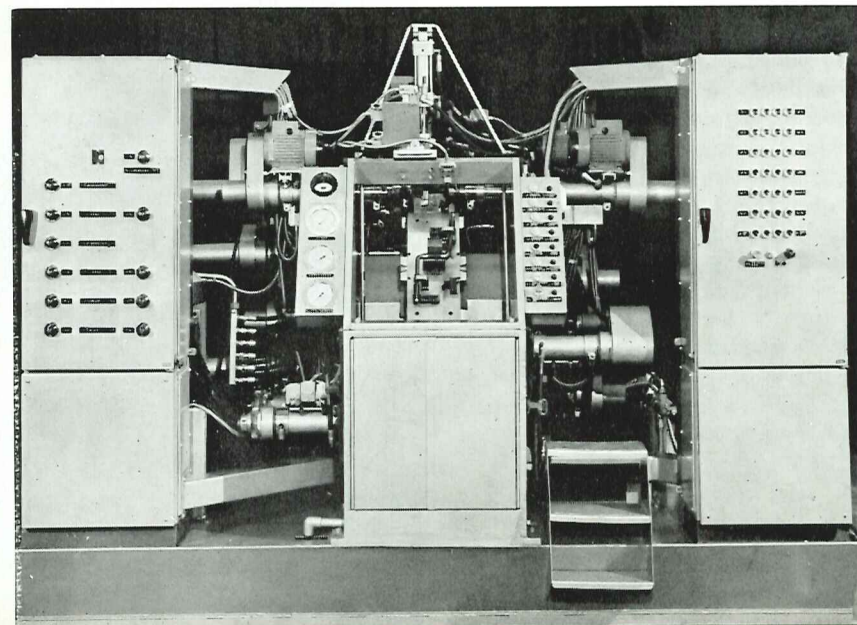
En begynner å forstå rekkevidden og betydningen krankarmen har i vårt produksjonsapparat når en tenker på at vi må produsere bortimot 300 000 stk. i året for å tilfredsstille alle behov. Den tekniske utvikling på et slikt komplisert produkt ser ut til å gå i rykk og harde napp. Sist gang vi hadde et slikt utviklingssteg var for 10-12 år siden da vi fikk de maskiner for dreining og gjenging av krank som vi hittil har brukt, og omtrent samtidig ble den første bore/gjengemaskin for krankøyene utviklet.

For ca. to år siden da jeg var i Amerika i forbindelse med andre forretningsoppdrag, fikk jeg anledning til å besøke både Arnold Schwinn i Chicago og C.C.M. i Toronto, Canada. Av alle de

mange impulser jeg fikk, var det vel den nye krankdreier som imponerte mest. Disse to bedrifter hadde fått bygget opp spesialmaskiner av Sunstran dreiebenker påmontert. Disse spesialmaskiner ser ut til å ha en meget stabil prosess og høyt kvalitets-nivå i forhold til våre krankarmer. Etter at jeg kom hjem tok jeg opp saken med Tor Øglænd og Tonning, og det utviklet seg raskt til at vi selv skulle kjøpe, men da på basis av en Weipert maskin i fra Tyskland.

I og med at vi da går over på et helt annet oppspenningsprinsipp enn før, som gjør muligheter for et større nøyaktighetsgrad og hurtigere skifting, begynte vi i teknisk sektor å se på mulighet for effektivisering og kvalitetshøyning på kranken generelt sett. Dette avstedkom bestemmelsen om å lage en ny mer effektiv bore/gjenge-maskin for krank, hvor vi også får inn diverse frese-operasjoner

”Det nye vindunder” — konstruert og bygget av våre egne fagfolk.

både for medbringertapp og forsøking for boring av øyene. Det ene grep det andre med seg slik at kunne vi på en praktisk og effektiv måte løse dette, ville vi ved innkjøp av krankarmsemmene spare kr. 0.25-0.30 i tillegg til maskinrasjonaliseringen.

Vi begynte å ane en viss mulighet for også å få rasjonalisert og effektivisert herdeoperasjonen med direkte sammenheng på linjeproduksjonen mellom den nye boremaskinen og en høyfrekvens herdeautomat slik at krankene til slutt ender i sliperiet klar for sliping uten transport og mellomlagring.

Med dette underlag gikk Sveinung Johansen og hans folk i konstruksjonskontoret i gang høsten 1968. Det ble opprettet samarbeid med elektroavdelingen for utvikling av elektroniske styringskomponenter. Nøyaktighetskrav og taktkrav var meget store, og verre ble det da så mange operasjoner skulle inn på den begrensede plass en slik maskin må ta.

Sett i forhold til de maskiner vi selv tidligere har konstruert og bygget, var dette kanskje et dristig skritt å ta, og vi var i teknisk sektor mange ganger i tvil om hvordan det ville gå.

Den som intet våger, han intet vinner, og det ble besluttet å satse for fullt. Da konstruksjonsprinsippene var ferdige og en del detaljtegninger forelå, ble arbeidet satt i ordre i verkstedene. Ved en slik avansert maskin viser det seg om vår fagkunnskap og nøyaktighetsgrad er stor nok og dette kom først fram da Jakob Sirevåg fikk i oppdrag å begynne og bygge opp maskinen. Det er ikke til å unngå at vi får en del skuffelser og baksmell,

T. h.: Rundt kakefatet ved "stabelavloppningen" ser vi f. v.: Odd Inge Aase, Harald Herredsvela, Svein Olav Pettersen, Jens Petter Berg.

særlig hvor våre forbindelser og underleverandører svikter oss med leveranse av det tiltenkte utstyr. Men takket være det enestående gode samarbeid og den interesse som ble nedlagt av alle impliserte i dette prosjekt, gikk det forholdsvis bra med bare små forsinkelser. Da en begynte prøvekjøringen, viste det seg bl.a. at noen av motorene ikke var etter leverandørens forsikringer. Disse måtte da skiftes. Oppbyggingen og utprøvingen gikk videre, og en fant da ut at for å få takt-tiden og effektiviteten til, var noen av komponentene for svake. Dette måtte da byttes ut og tillempes. Stor var vår glede i verkstedet en dag i april 1969 da maskinen for første gang gikk og indikserte på den måte som var forutsatt. Nå var resten ren plankekjøring, sa Jakob, og det viste seg at han fikk rett. Tiltaket er så stort og kan betegnes som så vellykket at «stabelavloppningen» fant sted med en liten pust i bakken med kaffe og et kakestykke for samtlige som hadde vært med på prosjektet.

T. h.: Alf Erga i arbeid ved den nye maskinen flankert av Sveinung Johansen (t. v.) og Jakob Sirevåg.

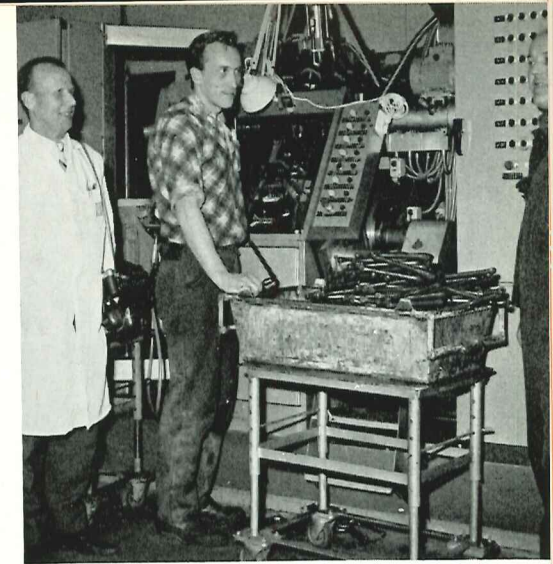
Når dette skrives er maskinen allerede forlenget i full gang på produksjonslinjen. Som et resultat har den vist seg så effektiv at det har vært på tale å kjøpe en ny dreieautomat, som en mann kunne betjene for å forsyne og utnytte kapasiteten fullt ut på den nye bore/fresemaskinen. Alle som kommer på besøk blir imponert over den flotte maskinen som sviver så effektivt og greit.

Det er ikke fritt for at Alf Erga også er en smule stolt av sitt tekniske vidunder som vi selv har utviklet, og som han selv har vært med å få i gang. Det er ikke hver mann's sak å drive en slik komplisert teknisk utviklet maskin, det er meget som skal påpasses for å få det hele til å klaffe. Det er en stimulerende jobb, flere folk som er interessert i å være med, vil på denne måten få stadig mer interessant arbeid hvor maskinene overtar grovarbeidet og operatøren blir mer og mer opp-tatt av det tekniske underlag for å holde prosessen i gang etter spesifikasjonene.

Dette med en ny Weipert-dreier er noe vi må ta opp snarest mulig for å få igjen mest mulig av de store investeringer, på de store stykkantall som det her opereres med.

Videre er vi nå i full gang med leverandører av høyfrekvens-material, og et forskningsprosjekt på SINTEF i Trondheim, for å komme fram til riktige herdespesifikasjoner for krank i en automatisert prosess direkte som neste trinn etter JØS-krankbore-maskin.

Det hører ikke med til vår bedriftspolitik at vi skal produsere og selge verktøymaskiner, men det kunne av og til være fristende å dvele med tanken om at vi skulle utnytte vår opparbeidede tek-

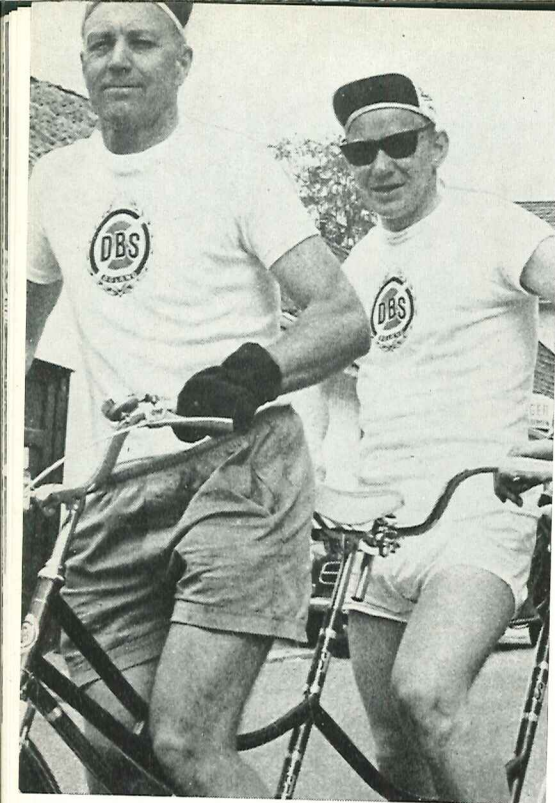
niske viten til å selge slike maskiner til andre som har bruk for lignende bore/frese/gjenge-operasjoner i beslektede eller lignende produktkomponenter.

Alv Tengs-Pedersen

Impulser fra Karmøy

Sykkelfabrikkens formenn og tekniske funksjonærer, sammen med Tor L. Øglænd og Kjell Anda, besøkte lørdag 31. mai Alnor Aluminium A/S på Karmøy. Det ble en vellykket tur på alle måter. Vi ble godt mottatt av personalsjef Hoff-Eriksen m. fl., og blant omviserne var sandnesgutten, sivilingeniør Ollestad. Ved en orientering i spisesalen fikk vi bl.a. vite at Norsk Hydro har 51 % av aksjekapitalen i selskapet og at resten er amerikansk.

Om lag 500 mål er nyttet nå på Håvik, herav 110 mål bebygget, men selskapet eier store områder for fremtidige utvi-
(over til side 37)

Alf Gleng (t. v.) og den blinde Gunnar Roos fotografert under «Den STORE styrkeprøven».

Når dette leses har «verdensmesteren i tursykling» — Alf Gleng — hvis alt går etter programmet, for tredje år på rad gjennomført «Den STORE styrkeprøven» — sykkelrittet fra Trondheim til Oslo (560 km) under maksimaltiden på 48 timer og fått rittets gullmerke. Dette er i grunnen bare barnemat for denne friskusken. Han er bedre fysisk form enn de fleste 30-åringene i dagens norske bysamfunn. Det krever som kjent liten anstrenghet å betjene en gasspedal.

Overskriften antyder at Gleng er halvveis til månen på sin DBS. Dette stemmer

Halvveis til månen på DBS!

forsåvidt som at avstanden til månen er 384.000 km, og Gleng har syklet ca. 180.000 km — nesten halvveis. Mens dagens romfarere med rakettfart når månen på få dager, har det tatt Gleng 42 år å sykle de 180.000 km — tilsvarende 4 1/2 ganger rundt jorden.

I 1967 syklet han Trondheim - Oslo med en DBS-Moultonsykkel på ca. 35 timer inkludert 2-3 timers venting på nytt forhjuldekk.

I fjor påtok Gleng seg den store oppgaven å sykle en DBS tandemsykkel i dette krevende ritt med en blind partner — Gunnar Roos fra Torp ved Fredrikstad. Sluttida ble vel 35 timer — nesten 13 timer bedre enn maksimaltiden. Bare å fullføre «Den STORE styrkeprøven» Trondheim - Oslo på sykkel er en stor prestasjon. 34 av de startende 189 måtte gi seg underveis. Etter denne vellykkede generalprøve ble tandemsykkelen overlevert som en gave fra vårt firma til det nye helsesportsenteret for handicappede på Beitostølen v/Erling Stordahl.

Gleng og Roos hadde planlagt å sykle med den fra Fredrikstad til Valdres, men sistnevnte ble plutselig syk og kunne ikke være med. Isteden for å sende tandemmen med jernbanen — som enhver annen ville ha gjort — syklet Gleng de 3000 km alene med den lange og tunge (30 kg) tomannssykkelen og med 30 kg bagasje helt bakerst.

Turen gikk fint, og Gleng fortalte at han på Beitostølen hadde heldagsjobb med å sykle turer med de blinde på tan-

demen. Alle var begeistret og sto nærmest i kø for å bli med en tur. Erling Stordahl uttalte at tandemsykkelen vil bli en inspirasjon for fremtidige elever.

Også Gleng har et handicap i det han som gutt mistet 75 % av hørselen. Ved hjelp av sykkel, et aldri-gi-opphumør og et sunt levesett — uten alkohol og tobakk — men med mengder av melk, har den 61-årige frisksporteren — født i Sulitjelma — nå revisor i Oslo — opparbeidet en fysisk styrke og kondisjon som er utrolig. Etter å ha benyttet ukonvensjonelle sykler i de to første Trondheim - Oslo-ritt, valgte Gleng i år å sykle med sin 22 år gamle standard DBS.

Sykkelambassadøren Gleng har idrettsmerke-statuetten og er en ivrig skiløper med deltakelse i alle Ridder-renn samt i Vidar- og Birkebeiner-renn. Som fjellvandrere har han besteget de fleste større fjelltopper i landet. Skiforbundets gullmerke fikk Gleng for over 2500 km tilbakelagt på ski i løpet av en vinter.

Meningen med disse linjer er ikke å oppfordre leserne til å «gakke hen og gjøre likeså». Dertil er «verdensmesterens» prestasjoner for «astronomiske». Men kan noe av Glengs gå-på-humor og livsfilosofi smitte over på de av oss som sitter for meget — enten det er i bil, på jobben eller i T.V.-kroken — så trenges ingen «Trimian» til å lokke godtfolk ut i naturen ved hjelp av spesielle arrangementer.

Apropos tandem, en dansk aforisme om ekteskapet lyder slik:

«Ægteskapet er som en sykletur på tandem: Et evigt skænderi om hvem der skal stræve mest.»

AKØ

Et askebeger er et sted man slår asken av når rommet ikke har noe gulv.

(fra side 35)

dels. Kraftforbruket er meget stort, og arbeidsstokken er på 800.

Under omvisningen måtte vi levere fra oss armbåndsurene på grunn av de sterke magnetfeltene i enkelte avdelinger. Rød hjelm og vernebriller ble vi også utstyrt med. — Det var store dimensjoner på bygningene, med hele 800 meter lange haller. Lastebiler og store trucks så ut til å komme frem overalt, og formennene brukte motortraller for å komme hurtigst mulig fra plass til plass.

Valseverket var ikke i gang, men ekstruderingsmaskinen imponerte sterkt. En stor sylindere presser aluminiumsemner, som er varmet opp til 400 grader, gjennom en form eller dyse — og ut kommer profiler i lengder på 50 meter. Det virket meget imponerende, og vi tenkte straks at her kan det lages felgprofiler!

Kontrollen var tydelig meget nøye, og riper eller ujevnheter ble ikke tålt. Overalt var det god orden — og god plass. Kaianlegget var stort med transportbånd, siloer og store lagerhus.

Vi reiste hjem igjen med nye impulser både for produksjonen vår, — og for den prosjekterte utbygging på Kvål. TS

†
Helt uventet mottok vi meldingen om at pensjonist Thomas Haarr var avgått ved døden 4. mai. Haarr var født den 26. desember 1893. Han begynte i sykkel-fabrikken i 1934 og ble pensjonert i 1963.

Åndsfrisk og vital og med sitt gode humor i behold holdt han kontakten med sitt tidligere arbeidssted og sin store bekjentskapskrets til det siste. Som utøvende musiker i 54 år frydet han seg stort over firmaets nye sosiale tiltak med vår- og høstkonsserter. Siste gang vi var sammen med ham var på konsert 27. april i år. At han nylig ble tildelt ekstra pensjon av Fondet for utøvende kunstnere, la en ekstra glans over hans siste levedager.

Vi minnes en hyggelig arbeidskamerat med glede, og lyser fred over hans minne.
Sch.

Pensjonist og tidligere vaktmann ved sykkel-fabrikken Svein Rasmussen døde 28. mai. Han var født 24. november 1898. I sin ungdom var Rasmussen ansatt i Bh. Jonassens Transportforretning her i Sandnes. Da krigen kom i 1940 og det ble skralt med både varer og bensin, ble han ansatt som konstabel ved Sandnes Politikammer. En stilling han skjøttet med stor dyktighet. Etter krigen måtte politikorpset innskrenkes, og da bedriften trengte en vaktmann var det naturlig at Svein Rasmussen ble ansatt i denne stillingen 18. oktober 1954.

Stø og tillitsfull og med politimannens rolige opptreden fikk vi alltid en følelse av sikkerhet når Svein var i farvannet. Han innehadde sin stilling til 1. august 1967 da helsen svikket og han måtte trekke seg tilbake med sykepermisjon. Han ble pensjonert november 1968.

Vi lyser fred over hans minne. Sch.

Karen Brueland sluttet i konfeksjonsfabrikken 5. mai ved oppnådd aldersgrense. Hun begynte som syerske i fabrikken allerede i 1935, og i de nesten 34 år hun har hatt sitt virke hos oss, har hun vært med på å fremme utviklingen på en aktiv måte.

I 1947 ble hun forfremmet til bestyrerinne, først i avdelingen for søm av guttejakker, og i de senere år i avdelingen for søm av fritids-overklær.

Karen Brueland ble i 1968 tildelt Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste.
JG

Vi gratulerer!

Thorvald Thorkildsen var 50 år 2. april. Han begynte i presseavdelingen ved sykkel-fabrikken den 22. mai 1935.

Han arbeider fortsatt i denne avdelingen etter et kort opphold i sliperiet.

Johannes Hauge var 50 år 8. juni. Hauge var først ansatt i sykkel-fabrikken som sveiser fra 1936 til 1948. I 1954 begynte han så igjen i samme avdeling, men flyttet snart over som sjøfører på lastebilene hvor han fortsatt arbeider.

Ole Tjelta var 50 år 1. april. Tjelta ble ansatt ved sykkel-fabrikken 15. februar 1946. Han arbeidet først i sliperiet i 7 år da han flyttet over til motorsykkelmonteringen. Siden ble han forfremmet til nestformann i sykkelmonteringen og senere formann i rammemonteringen. Han leder fortsatt denne avdelingen.

Trygve Gulliksen jr. var 50 år 7. mai. Han begynte i sykkel-fabrikken i 1936. Helt frem til 1957 arbeidet han i "automaten" som revolverbenkdreier, da han ble valgt til klubbformann og av praktiske grunner ble overført til sykkelreparasjonsverkstedet. Det krevende tillitsverv som klubbformann innehadde han i hele 8 år. I 1966 ble han overført til vaktseksjonen hvor han fremdeles har sitt daglige virke. Gulliksen

har alltid vært både kommunal og politisk interessert og har sittet i kommunestyret og formannskapet i hele 10 år.

Sveinung Johansen var 50 år 22. april. Han var først innoom sykkel-fabrikken i 10 måneder i 1952 før han for alvor ble ansatt i 1954 i mekanikeravdelingen. I 1956 ble han overført til tegnekontoret som konstruktør, og i februar 1968 overtok han ledelsen av dette kontor.

Tormod Voll var 50 år 10. april. Den 20. november 1951 begynte han i sliperiet ved sykkel-fabrikken. Etter 2 år i denne avdelingen flyttet han over til presseavdelingen, hvor han vesentlig er beskjeftiget med produksjon for Volvo og SAAB.

Birger Kleven var 50 år 24. april. Han arbeider i rammeavdelingen ved sykkel-fabrikken og han ble ansatt den 12. aug. 1950.

1

2

3

4

Våre brudepar

1. *Twid Nasset*, konfeksjonsfabrikken, giftet seg 29. mars med *Odd Arvid Høgstø*.
2. *Ragnhild Ørland*, konfeksjonsfabrikken, giftet seg 26. april med *John Ålykkja*.
3. *Marta Dyngen*, konfeksjonsfabrikken, giftet seg 12. april med *Nils Røed*.
4. *Solvor Karin Malmin*, konfeksjonsfabrikken, giftet seg 15. mars med *Karl Fredrik Fredriksen*.
5. *Brit Skjæveland*, konfeksjonsfabrikken, giftet seg 24. mai med *Bjarne Skjelbred*.
6. *Solveig Fløysvik*, konfeksjonsfabrikken, giftet seg 31. mai med *Torger Sandsmark*.
7. *Leif Magne Nordbø*, sykkelfabrikken, giftet seg 19. april med *Brit Tjøtta*.
8. *Dagny Mikalsen*, butikkområdet, giftet seg 26. april med *Magne Mathiassen*.
9. *Lise Liknes*, butikkområdet, giftet seg 10. mai med *Geir Kyllingstad*.

5

6

7

8

9

*Vi ønsker alle våre
lesere en riktig
god sommer*

Jonas Øglænd
AKSJESELSKAP SANDNES